

Sateiset terveiset Tansaniasta!

Toukokuu lupaa jo kesän tuloa siellä Suomessa. Täällä Tansaniassa toukokuussa sateet alkavat vähentyä ja odotamme niiden loppumista ja kuivan ja kylmän kauden alkua. Sadekausi on ollut pitkä ja runsassateinen. Teiden kunto on kautta maan ollut suuri haaste ja on edelleen. On ollut maanvyöryjä, sortuneita siltoja ja tulvia. Samalla sateet ovat kuitenkin elinehto maanviljelylle, josta suurin osa tansanialaisista saa elantonsa. Kiitämme sateista, mutta iloitsen ainakin itse tästä alkavasta viileästä kaudesta ilman sateita.

Uuden aloitusta

Maaliskuun puolivälissä Lähetysseura järjesti Pohjois-Tansaniassa Arushassa työpajan kumppanijärjestöillemme Tansaniassa. Mukana oli Tansanian ev.-lut. kirkon päätoimisto sekä kaksi hiippakuntaa, Makumiran yliopisto, TCRS-järjestö ja alueellinen vammaisjärjestö EDAN. Työpajassa käsiteltiin tärkeitä aiheita: vammaisten ihmisten asemaa ja heidän huomioimistaan kaikessa työssä, naisten ja tyttöjen aseman parantamista sekä myös humanitaarisen standardin vaatimuksia työssämme. Luennoitsijat olivat innostavia ja myös osallistujat aktiivisia. Harvoin on tällaisia tilaisuuksia, joissa sekä kumppanijärjestöjen edustajat että me Lähetysseuran työntekijät voimme tavata kaikki kasvatusten pelkkien tietokoneruutujen sijaan.

Oman ilonsa matkalle toi myös pitkä automatka Morogorosta Arushaan. Matka on noin 700 km, ja se kesti pysähdyksineen noin 11 tuntia. Ajoin suurimman osan matkasta, mukana oli Morogoron hiippakunnasta projektikoordinaattori Yona Kitua sekä pastorit Rhoda Chamashama ja Nester Kyoby. Automatikalla oli aikaa keskustella ja laulaa ylistyslauluja, se oli rohkaiseva ja virkistävä matka pitkästä välimatkasta huolimatta. Ja maisemat olivat myös upeat vuoristoisella tiellä.

Kuva vas. työpajassa luennoimassa tohtori Elieshi Mungure Makumiran yliopistosta. Kuva Oik. Morogoron hiippakunnan työntekijöitä matkalla: Yona Kitua, pastori Rhoda Chamshama, Hanna sekä pastori Nester Kyoby.

Kummilapsista toivon lähettiläiksi

Morogoron hiippakunnassa on tehty monen vuoden ajan työtä lapsiavioliittoja vastaan. Työ yhteistyössä Lähetysseuran kanssa alkoi vuonna 2010, kun Anna-Riitta ja Oskari Holmström aloittivat työn maasaiden parissa. Lapsiavioliiton kokeneet nuoret pääsivät turvakotiin ja sitä kautta kouluun, ensin peruskouluun ja osa ammatti-opintoihin. Työ laajeni ja kehittyi, nuoret saivat myös elämäntaito-oppia ja hengellistä tukea. Itse jatkoin tätä työtä täällä Morogorossa, kun aloitin työni Morogoron hiippakunnassa 2017. Nyt tämä hanke on päättynyt, ja vuonna 2025 koulutettiin viimeiset tytöt, joista osa opiskeli ammatillisia opintoja.

Huhtikuun lopussa kutsuimme Morogorossa tapaamiseen kaikki entiset kummilapset. Tytöt ovat jo kasvaneet nuoriksi naisiksi. Osa on muuttanut takaisin kotipaikalleen, osa on mennyt naimisiin. Osa tytöistä jatkaa edelleen opintoja, osa etsii työtä ja osa tekee erilaisia pienyrittäjän töitä. Nämä nuoret naiset iloitsivat tapaamisesta. Paikalla oli myös hiippakunnan apulaispiispa Peter Makala ja pääsihteeri Norbert Mbwillo. Aivan aluksi soitimme yhdessä hankkeen entiselle työntekijälle Anna-Riitta Holmströmille videopuhelun. Ilo oli suuri, kun nuoret saivat kuulla Anna-Riitan äänen pitkästä aikaa ja tervehtiä toisiaan. Tilanne oli hyvin koskettava ja kyyneleet olivat silmissä puolin ja toisin. Pastori Christina Killa piti tilaisuudessa lyhyen luennon mielenterveydestä, sen tukemisesta ja tärkeydestä ja eri tavoista huolehtia itsestään vaikeuksien keskellä.

Valitettavasti päivä oli todella sateinen ja paikalle pääsi vain 16 nuorta naista. He kertoivat elämän haasteista ja miettivät yhdessä, kuinka voisivat tukea asuinalueensa yhteisöjä ja olla mukana kirkon kautta auttamassa muita vaikeista taustoista tulevia, eräänlaisina toivon lähettiläinä. Pohdimme yhdessä myös, kuinka voisimme tukea näitä nuoria jatkossa yrittäjyydessä pienlainojen kautta. Naiset kiittivät Jumalaa ja lopuksi tansanialaiseen tapaan leikkasimme kauniin kakun, josta syötettiin toisillemme palasia hammastikun avulla. Kakku oli yhden entisen kummilapsen tekemä ja siinä oli viesti: Jumala on meidän turvamme ja voimamme. Paikalla oli myös toimittaja ja päädyimme erään pienen kanavan iltautuisiin!

Kuvassa jumalanpalveluksessa kolehtiin tuodut satotuotteet, kasvit ja kanat. Kepit edessä ovat sokeriruokoa.

Tansanialaisessa jumalanpalveluksessa on monta kolehtia. On tavallinen viikkokolehti, kiitoskolehti, seurakunnan rakennustöihin usein oma kolehti. Jos ei ole rahaa, niin kuin monella ei aina ole, kolehtiin voi tuoda sitä mitä on: maan satoa, vihanneksia, hedelmiä, kanan, sokeriruokoa, kananmunia... Nämä huutokaupataan jumalanpalveluksessa ja huutokaupassakin laitetaan usein hyvä kiertämään; huutaja voi ostaa banaanit ja lahjoittaa ne esimerkiksi seurakunnan papille kiitoksena. Tässä on meille hyvä esimerkki siitä, kuinka jokainen lahja on tärkeä ja Jumalan silmissä kallis. Kun se annetaan sydämestä ja annetaan Jumalan käyttöön. Mitä sinä ja minä voimme tänä kesänä antaa Jumalalle? Hänelle ei mikään ole liian pientä. **Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. 2. Kor 9:7**

Hyvää ja rentouttavaa kesää sinulle! Terveisin Hanna

Hanna Londo

Hanna Londo on Suomen Lähetysseuran lähettämänä Tansaniassa Morogorossa, lasten oikeuksien asiantuntijana. Lapset Lucas, Amanda ja Helen ovat koululaisia. Perheen isä Dennis on Tansanian valtion palveluksessa. Uutiskirjeen saat tukijaseurakunnista tai Lähetysseurasta p. 09-12971 tai ulkomaankirje@suomenlahetysseura.fi

Rukousaiheet

- Vammaisten ihmisten asema ja näkyvämpi mukanaolo seurakunnassa Tansaniassa
- Naisten ja tyttöjen paremmat mahdollisuudet koulussa ja työelämässä
- Entisten kummilasten elämäntilanteet
- Sääolot, jotta sataisi kohtuudella
- Terveyttä

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tifiisillä FI38 8000 1400 1611 30. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa